

SOLGÅRDEN, DRONNINGLUND, 1962 – 1979

Jeg boede i Solgården 4, nu hedder det vist noget andet.

Solgården var et godt sted som barn. Der var altid nogen at lege med. Der var en sandkasse med sand – der blev de mindste sat med skovl og spand og så vidste mødrene hvor vi var. Jeg har også stået bundet til et træ udenfor nr. 5 når min mor ikke havde tid til at kigge efter mig.

Som tiden gik, fandt vi ud af, at det var meget sjovere at grave og bygge veje, broer, tunneller i den mørke jord. Det blev med tiden til meget indviklede vej systemer og gud nåde og trøste det barn der kom til at træde derpå. Vi medbragte de biler der kunne klare sand, vand og jord.

Indimellem gravede vi kæmpe store huller i den sorte jord, nogle gange så dybe så vi måtte have forældre ud for at hjælpe nogle af de mindste op der var ”faldet” – eller skubbet i hullet og så fik vi et ordentligt møgfald.

Gyngestativerne var samme sted. Og gad man ikke bygge kunne man jo gynges og sludre.

Den store græsplæne og sand- / jordkassen var opdelt af en beplantning hvor vi brugte tid på at kravle op i grenene. Der kunne man så hygge eller diskutere hvem der har ret til at sidde på de grene/stole der efterhånden havde formet sig. Det var helt klart de største drenge der bestemte.

Græsplænen måtte man ikke spille fodbold på – havde bestyrelsen, eller deres koner bestemt 😊 men den blev flittigt brugt til diverse lege såsom: Kluddermutter, 2 mand frem for 1 enke, stikbold (det gik lige an) og hver aften om foråret og sommeren samledes vi alle og legede gemmeleg. Der blev talt ved lygtepælen skråt over for ”lærer Havbo” og børn fra gaderne omkring os var også med.

Dengang blev der også leget ”cowboy og indianer”. Jeg husker mest at skulle være indianer, igen nok de store drenge der bestemte at de små og pigerne var indianer og så blev vi bundet til træer og trappe nedgangene på bagsiden af Solgården eller ude i Lilleskoven – hedder vist Rævdalsparken nu.

En dag var min underbo Peter Gram og jeg blevet bundet i Lilleskoven og da vi ikke kom hjem til aften blev min far sendt i skoven. Godt han fandt os og fik os befriet ellers havde vi vel stået der endnu 😊. De store havde glemt alt om os.

Peter Gram, Per Pape og jeg legede i de mørke måneder meget i kælderen. Vi havde lavet vores eget morsesystem. Så fordelte vi os rundt om i kælderen – og ærgrede os over at der var en mur imellem opgang 1 2 og 3 4 5 6. Selvfølgelig blev alt og alle udspioneret og stedet var også perfekt til gemmeleg.

Nytårsaften besøgte vi hinanden og ”kom til” at snuppe en madam blå eller andet, som så blev gemt under trapperne eller på el skabe – nemt at finde, men de forskellige mødre måtte ud og lede.

I hjørnet var garagerne. Man måtte ikke spille bold mod portene – men, kan da huske mange gange hvor vinduerne på bagsiden af opgang 3 er blevet åbnet og råbt efter os.

Vores mødre sad i sommermånederne på havestole udenfor den opgang de boede i eller under et af blommetræerne. Senere blev der lavet en udeplads i hjørnet mellem opgang 2 og 3.

Hvis jeg skal tænke tilbage på de børn der boede i Solgården:

Opgang 1: Der kan jeg ikke huske at der har været børn mens jeg boede der.

Opgang 2 nederst: tv. Carsten ”mælkemand” og th. Anders Kolind. Opgang 2 øverst tv.: Søren, Helle, Lene og mener der var en storesøster der hed Birthe.

Opgang 3 nederst th.: Erik, Lis og Per Pape.

Opgang 4 nederst tv: Peter, Ida og Lene Gram. Opgang 4 øverst th: Gitte Sørensen (nu Holtegaard)

Opgang 5 nederst tv: Steffen, Viggo og Susanne Jul Jensen, th: Først Jørgen Larsen, derefter Dorthe Madsen Opgang 5 øverst: Carsten, Henrik og 2 piger (måske Pia og Anette) – flyttede til opgang 3.

Opgang 6 nederst tv: Mogens og Carsten Aarup og senere Annette og vist nok en lillebror. Opgang 6 nederst th: Mariann

Jeg har helt sikkert glemt nogle.

Mange Dronninglund hilsner

Gitte (Holtegaard) Sørensen